

Předmluva.

Znovu vzkříšený Československý stát dal Moravě, co bylo samozřejmým, po čem však za Rakouska marně bylo voláno. Zřízena v Brně česká universita, již dostalo se vysokého významání, slouiti universitou tvůrce a první hlavy státu, slouiti universitou Masarykovou. — Universita ujala se práce s mladistvým nadšením a snažila se s napjetím všech sil zdolati četné obtíže, s nimiž bylo jí na všech stranách zápasiti. Nejtěžší byla starost o učitelské síly, jichž nebylo pro všechny obory. Nezbyvalo tudíž, než vyplniti pro začátek mezery, jak to právě bylo možno. Tak se stalo, že dostalo se i mně nezaslouženého významání. Byl jsem hned, jakmile došlo k zahájení přednášek v VII. a VIII. běhu právnických studií, pověřen přednáškami o občanském řízení soudním. Podjal jsem se tohoto úkolu s láskou, ovšem ale s vážnými obavami, zda v této čestné zkoušce obstojím. Posudek o tom, jak dalece jsem vyhověl, nepatří mně, nýbrž povolanějším činitelům. Tolik mohu však říci, že snažil jsem se vykonati, co bylo v mých silách. — Předkládaje nyní svému milému posluchačstvu nástin jedné části svých přednášek kojím se nadějí, že tato práce bude posuzována s blahovolným uvážením poměrů, za nichž se rodila. Mohl jsem své práci věnovati jen poměrně málo chvil, jež po vyčerpávající činnosti u nejvyššího soudu měly pro mne býti chvílemi oddechu. Má práce nečiní si nároku na uznání za práci vědeckou. Šel jsem po stopách svého nezapomenutelného učitele, tvůrce české pocesuální vědy, zesnulého profesora Dra. Emila Otta. Tím nemá ovšem býti řečeno, že se žáku podařilo i jen zdáli se přiblížiti k slovuťnému učiteli. Budu šťasten, bude-li v této práci uznána má láska a oddanost k věci a snaha, poskytnouti posluchačstvu, co bylo v mých silách.

V Brně v květnu 1926.

Dr. František Vážný,
II. president nejvyššího soudu.